

[Arne Melchior]

Jeg vil gerne takke hr. Svend Andersen, fordi han drog det turistmæssige aspekt i anvendelsen af overskuddet ind i sagen. Det synes jeg er meget tiltalende. Men jeg er også enig i, at vi skal tilgodese de almennyttige formål, herunder sygdomsbekæmpende organisationer og handicaporganisationer, som hidtil har bygget deres værdifulde indsats i samfundet op på lotterier. De må tilgodeses. Jeg er enig i begge disse ting.

Må jeg sige tak til hr. Tommy Dinesen, som siger, at SF ikke er færdig endnu med deres overvejelser, og det kan man da også bruge lang tid til. Nu har sagen været på dagsordenen fra i fjor sommer, hvor den offentlige debat begyndte, og forslaget her er fremsat den 31. januar i år, så der har altså været et par måneder til at gøre sine tanker klare. Og som sagt er det ikke mere indviklet end så mange andre ting, som SF kan tage stilling til, så jeg er da sikker på, at SF kommer frem til den rigtige beslutning.

Jeg skal undskylde for, at der stod skibe i stedet for passagerskibe. Det er klart, at der er ment passagerskibe i den paragraf i lovforslaget.

Hr. Jørgen Winther skal jeg takke for hans udmærkede svar til fru Kirsten Lee. Jeg skal kun tilføje dette, at man taber jo næsten, uanset hvor man går hen. Hvis man går ind i en bar, kan man vinde nogle promiller, men kroner kan man da kun tabe. Det Radikale Venstre vil formodentlig ikke have forbudt barer af den grund. Man skal altså passe på, hvor restriktiv og hvor moralsk pegefingertagtig man skal være over for hinanden. Vi skal have et frit samfund. Det pulveriserende liv har godt af frihed.

Fru Kirsten Lee antog, at mængden af spillemidler er fast. Dét tager fru Kirsten Lee fejl. Vi har jo været til det samme seminar om kasinoer i Østrig, og dér fik vi oplyst, at af de 2 mio. besøgte, der er på de østrigske spillekasinoer, hidrører de 30 pct. fra udlændinge, men disse udlændinge spiller for 72 pct. af den samlede omsætning. Ergo er der altså et vældig stort potentiale at tage af.

Jeg skal som sagt kvittere med tak til partierne og til ordførerne. Jeg er spændt på ministerens konklusion. Ministeren sagde, at han var spændt på, hvordan denne debat ville forløbe, og hvis der var flertal for, at spørgsmålet skulle løses positivt, ville han gå i gang med det.

Jeg går ikke ud fra med mit gode kendskab til justitsministeren, at han ikke vil gå op og sige: Nu har jeg hørt, hvad der er sagt – nu må vi studere det. For det er ganske klar tale, der er kommet heroppefra: man ønsker den sag løst. Den har nu været fremme, siden jeg af den daværende justitsminister Ninn-Hansen i fjor – jeg tror, det var i august måned – fik et positivt svar på, at regeringen ser med velvilje på oprettelsen af sådanne spillekasinoer. Det var regeringens svar til mig i fjor sommer. Derfor går jeg ud fra, at ministeren nu vil tage ordet og sige: Efter at jeg har hørt de meldinger, der nu er kommet, kan jeg konstatere, at det ikke vil blive vanskeligt at få flertal for realiseringen, og derfor er jeg enig i, at vi skal sætte fart på det.

Ministeren siger så, og det kan lyde meget velvilligt, at han vil komme med sit eget forslag til efteråret. Jeg ved ikke, om der blev sagt til efteråret, men han ville komme med sit eget forslag. Det lyder da meget sympatisk, hvis ikke det er en syltekrukke. Læg mærke til, at vi i vore bemærkninger stiller os helt åbent. Der står i bemærkningerne:

»Forslagsstillerne er indstillet på at medvirke til slækning og/eller stramning af enkeltheder under lovforslagets gang gennem Tinget.«

Så klart, så åbent har vi stillet os, at dette lovforslag udmærket med de få ændringer, der kan blive nødvendige – om det nu er 12 spillekasinoer eller det er 7 eller det er 15 eller det er fri næring – det er jo netop noget, vi kan drøfte i udvalget. Men der er ingen grund til ikke på basis af dette forslag at kunne gøre sagen færdig.

Jeg skal yderligere oplyse, når nu den tidligere justitsminister også er kommet til stede, at jeg i fjor efterår, da jeg havde fået det positive svar fra regeringen i officiel, skriftlig form, spurgte, om regeringen ville fremsætte sådan et forslag. Da fik jeg det svar, at det kunne vi godt gøre selv. Og det har vi så gjort. Så er det meget kedeligt at blive spist af med: Jamen jeres forslag duer ikke; vi kommer med et bedre.

Men igen: Jeg har ikke noget imod det. Det er kun dejligt, hvis det er et reelt tilbud om, at nu skal vi nok med det store apparat, vi har til rådighed til indhentning af oplysninger om, hvordan man bærer sig ad i andre lande, komme med et forslag, som er endnu mere finpudset, endnu mere detaljeret, hvad de enkelte ting angår.